

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 64/2023
05.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Пачариз, адвокат из ..., против туженог „Алфанова“ ДОО Лапово, чији је пуномоћник Никола Мутавцић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 801/22 од 08.09.2022. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 801/22 од 08.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 2204/21 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду без броја од 11.03.2019. године, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радном месту према његовој стручној спреми и радном искуству. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 4.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 801/22 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог на радном месту радника у ... на основу уговора о раду од 01.10.2016. године. Решењем туженог без броја од 11.03.2019. године, тужиоцу је престао радни однос код туженог са 11.03.2019. године, због недоласка на посао, које решење не садржи образложење. У току судског поступка (покренутог по тужби тужиоца), решењем туженог бр. ../19 од 03.06.2019. године стављено је ван снаге решење о отказу уговора о раду од 11.03.2019. године, утврђено је да уговор о раду од 01.10.2016. године остаје на снази, а тужилац је позван да се у року од три дана од пријема тог решења јави на рад јер тужиоцу није уручено решење о упозорењу на разлоге за отказ уговора о раду. Решење туженог бр. ../19 од 03.06.2019. године је уручено тужиоцу 04.06.2019. године. Иако је тужени пријавио тужиоца на осигурање 06.06.2019. године, позивајући га да се у року од 3 дана од дана пријема решења врати на рад ради регулисања свог радног правног односа тужилац се није јавио на рад, нити је подносио тужбу за поништај решење туженог бр. ../19 од 03.06.2019. године, којим је предметно решење туженог без броја од 11.03.2019. године стављено ван снаге. У правној поуци овог решења, тужилац је упозорен да има право на покретање спора пред надлежним основним судом у року од 60 дана од дана пријема истог.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредаба члана 195. ставови 1. и 2. Закона о раду и чланова 165., 166. и 183. у вези члана 151. Закона о општем управном поступку одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и за враћање на рад.

Нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог о отказу уговора о раду без броја од 11.03.2019. године и за враћање тужиоца на рад.

Према члану 195. ставови 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 95/18-Аутентично тумачење), против решења којим је повређено право запосленог и када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом и то у року од 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

У конкретном случају, тужени је својим решењем бр. ../19 од 03.06.2019. године, сходно својим овлашћењима ставио ван снаге предметно решење о отказу уговора о раду без броја од 11.03.2019. године, утврђујући да је уговор о раду од 01.10.2016. године и даље на снази, које решење је тужиоцу достављено дана 04.06.2019. године, позивајући тужиоца да се у року од 3 дана од дана пријема решења врати на рад ради регулисања свог радног правног статуса. Међутим, након достављања овог решења тужилац се није вратио на рад, а није ни побијао наведено решење.

Имајући у виду да је тужени послодавац сам увидео незаконитост наведеног решења о отказу уговора о раду, ставио га је ван снаге новодонетим решењем бр. ../19

од 03.06.2019. године, чиме у правном поретку више не егзистира претходно донето решење о отказу уговора о раду. Поред тога, тужени је правном поуком поучио тужиоца да против истог може да покрене поступак пред судом у року од 60 дана од дана пријема истог, које право тужилац није искористио У ситуацији, када је наведеним правноснажним решењем туженог стављено ван снаге претходно донето побијано решење од 11.03.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду, које самим тим више не постоји (а тужени је након доношења наведеног решења тужиоца поново пријавио на осигурање, позивајући га да се врати на рад), то и по становишту Врховног суда нема места пружању тражене правне заштите јер тужиочево радно право није повређено доношењем тог побијаног решења..

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**